

by sic perpetuo privati sunt, exoriri necesse est. Ad!
 quale miseris gaudium erit, quod in tenebris sedeo et lumen
 caeli non video? exclamat Conny Tobias. Non coniuges
 non filium, quibus nihil sciebat et animam lamentaba-
 tur. Non divitias non agros, non milia, quibus illi nihil
 poterat esse gratius, nigeminabat. Omnia vera omnia
 grata sibi ingrata ac molesta arbitratus, si lumen cel-
 si non videret. Nec immerito, omnia enim quae etiam
 mortua videbantur, cum sole resurgente resurgere, aut
 caelesti ad eorum presentiam citari ac exultare videremus,
 reddere animam mundo, animalibus motum, minimis rerum
 dabo. erigi depressa papavera, ostentare se rosas, ditiorare se
 conchas, linquere talebas animalia mibita, cucurrere gallos,
 trinsare struendones, plausitare palumbes, pipire paperes.
 Insuavis vero sperere illa sylvarum, conceptum nocturno plene
 hinc genethiacum promere; producto in longum spiritu idcirco
 enentiri pendentes, nitentia voce anere granitior, submissa ler
 miter, inflexa insensibiliter; omnia pendere cum sole, omnia
 cum sole renasci videremus, plus eorum, utpote non tantum omnium
 by hominum, sed etiam ipsi animalibus in felicitior, nullum